

За наукові КАДРИ

Товариші заочники!

Бажаємо вам найкращих успіхів під час сесії.

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

НА СЕСІЮ З'ЇХАЛИСЬ ЗАОЧНИКИ

КОНСУЛЬТАЦІЙНІ ПУНКТИ— ЦЕ ДУЖЕ ДОБРЕ

Б цьому навчальному році ректорат університету зробив неограничену справу. У віддалених від Одеси місцях були створені консультативні пункти.

На першу консультацію в Котовську з'явилось чимало студентів, і не лише університету, а й інших вищих навчальних закладів.

Заступник завідувачого кафедрою історії КПРС Д. С. Бельфор в докладній, простій формі пояснив студентам, як краще працювати над творами класиків марксизму-ленінізму, як пов'язувати теоретичні положення з життєвою практикою.

Багато корисного дали студентам консультації викладачів Ф. П. Смагленка, В. В. Фашенка, Н. Л. Сікорської та інші.

Те, що організовано консультативні пункти в віддалених від університету місцях, — дуже добре. Це систематизує роботу студентів, дає змогу на перших же консультаціях з'ясувати питання, не че-

каючи сесії. Але хотілося б, щоб консультації проводилися, якщо можна, частіше, принаймні двічі на місяць. Робота студентів-заочників в такому випадку буде значно полегшена, не доведеться тоді звертатися на факультети за письмовими консультаціями, які відбирають багато часу у викладачів і дають все-таки менше користі, ніж усні консультації.

Хотілося б порадити ще одну річ. На периферії не завжди знайдеш необхідну літературу. Не завжди маєш змогу приїхати в Одесу за нею. Та й коли приїдеш, не завжди дістанеш. Чи не можна було б забезпечити консультативні пункти мінімумом необхідної літератури, в залежності від запитів студентів.

Ось все, що хотілося сказати з приводу організації консультативних пунктів.

М. СТЕПАНОВ,
студент-заочник
філологічного факультету.

ПОБАЖАННЯ І ПРОПОЗИЦІЇ ЗАОЧНИКІВ

I
Не для себе вже, а для наших наступників—студентів IV курсу—перше наше побажання: вимагайте тематику дипломних робіт зараз, у січні місяці. Не їдьте додому доти, поки не визначите тему своєї роботи. Ділимось своїм гірким досвідом: дуже погано одержати тему десь у липні місяці, у жовтні розчаруватись в ній, а в грудні зустрінеться вперше з керівником і кліпати очима через відсутність написаного першого варіанту. Думаємо, що деканат і кафедри зобов'язані давати тематику ще в зимову сесію, на V курсі. Це край необхідно. Це — в інтересах загальної справи.

II
I друге наше побажання для наших наступників: вносьте конкретні пропозиції щодо поліпшення роботи консультативних пунктів. Це справа добра, потрібна. Але консультативні пункти не повинні бути «пустим» місцем. Думаємо, що ректорат, деканати факультетів повинні їх забезпечити мінімумом необхідної літератури. Як це зробити, — треба подумати. А зробити це необхідно. Тексти, підручники і кваліфіковані консультанти дадуть більше, ніж ті десятигодинні лекції, що читаються нам взимку. Вони теж потрібні, але не в такій великій дозі.

III
Ще одне: на консультативні пункти з'являються, щоб викладачі даром не витрачали державних грошей і свого часу.

IV
I останнє: просимо деканат і ректорат замінити рекомендації щодо відпустки. Для всіх нас потрібні були відпустки в грудні, січні, лютому (на 1—1,5 місяці)

V
Хочемо, щоб до нас, студентів IV курсу, ставились більш уважно. Ми приїхали востаннє на зимову сесію. Нас на курсі 89. Всі хочуть записати основні думки лекторів. А нас розмістили в аудиторії на 50 чоловік. Ті, що «захопили» місця, душаться і не пишуть, ті, що місць не мають, слухають, як колись наші предки проповіді слухали, — цавстоячки.

VI
Для великих курсів повинні бути і великі аудиторії.

VII
для написання дипломної роботи. Багатьох із нас не відпустили з роботи, на підставі університетської інструкції, в якій рекомендувалось надавати відпустку з березня місяця. Замість допомоги — перешкода. У березні ми повинні завершити дипломні роботи і здати їх, а не починати над ними працювати. До березня нам потрібен хоча б один місяць (для декого — січень, для декого — лютий).

VIII
Здається, все. Вітаємо всіх заочників університету з Новим роком і бажаємо їм щастя, яке, ясна річ, неможливе без успішного складення заліків і іспитів.

Студенти-заочники IV курсу
українського відділу
філологічного факультету.

КРАЩЕ БЕЗ „ЧУДЕС“

Для студента-заочника контрольна робота — дуже важливий етап самостійної роботи в міжсесійний період. Вона дозволяє судити про якість знань студента, про ступінь оволодіння ним основних питань того чи іншого курсу. Але до виконання контрольних робіт значна частина студентів-заочників ставиться з неприпустимою легковажністю.

Найбільше лихо — порушення строків подачі контрольних робіт. Мені, наприклад, треба було перевірити протягом першого півріччя 117 контрольних робіт. Це цілком нормально. Але протягом вересня-жовтня не було надіслано ні однієї роботи, у листопаді — лише 20—25 робіт, зате в грудні (і при тому далеко після 15-XII — останнього терміну подачі) роботи поспішали, як з дірявого мішка. 31 грудня я одержав оригінальний новорічний подарунок — 15 контрольних робіт. З вірогідних джерел мені повідомили, що вже після Нового року надійшло 3 роботи, але зараз не те, що перевірити, а глянути на них немає часу.

Мені здається, що вже час нашої адміністрації вжити заходів до порушників учбової дисципліни. Давно треба поставити справу так, щоб роботу, на якій стоїть поштовий штампель з датою висилки, пізніше за крайній строк, навіть і не давали викладачеві для перевірки, щоб така робота ні за яких умов не була зарахована.

Не менше лихо — недбале оформлення робіт. Рідко в якій роботі нумеруються сторінки, хоча це елементарна вимога до неї. На перший погляд, це «дрібничка», але спробуйте в рецензії зробити

конкретні зауваження, не вказуючи на певну сторінку роботи!

Рідко в якій роботі є список використаної літератури, хоча це також елементарна вимога. В окремих випадках бувають прямо-таки «чудеса в решеті». Так, одна з студенток філологічного факультету на перше місце у списку використаної літератури внесла: «Конспект, який давали нам під час літньої сесії».

Окремі студенти пишуть так «каліграфічно», що читати можна з величезними труднощами. Спробуйте, наприклад, прочитати, що лише в своїй контрольній роботі з української мови студентка Ф. Ю. Сенкевич коли в неї не букви, а якісь закорючки.

Деякі роботи приходять в такому вигляді, що, дивлячись на них, думаєш над тим, яким способом можна було так забруднити зошит. Ось, наприклад, робота з української мови студентки Бугор О. М. Як змогла вона вимочити зошит так, щоб аж рядки позливалися? Може, чай попивала, пишучи роботу? Може, плакала, переживаючи муки творчості? Важко вирішити!

Кожну контрольну роботу треба добре оформляти. Розбірливий почерк, нумерація сторінок, наявність полів (поля в роботі робляться зовсім не для того, щоб на них писати, як ми спостерігаємо в роботі К. Косановської, А. Онікєнко та інших), наявність списку використаної літератури, — ось елементарні вимоги, яким повинні відповідати контрольні роботи студентів-заочників. Це — щодо форми.

Ю. КАСІМ,
кандидат філологічних наук.

РОВЕСНИК ЖОВТНЯ

В деканаті географічного факультету нам сказали: «Напишіть про старосту VI курсу Кочеркова Петра Олексійовича».

Так ми вперше з ним і познайомились. Заочно. Всього кілька слів сказано про людину, але перед очима вже стоїть її обличчя — серйозне, з веселими, розумними очима. Чомусь саме так. Адже Петро Олексійович — директор школи, вихователь і друг сільської молоді.

І ось ми вже знайомі особисто. Коли я зайшов до аудиторії, Петро Олексійович щось пояснював своїм однокурсникам. Уважно вислухавши мене, він сказав:

— Про мене нема чого писати. Ось про них напишіть, — він вказав на своїх товаришів. І почав розповідати.

Поступово очі його загоралися, мова ставала все більш невимушеною і схвальною.

Живуть і працюють його однокурсники в різних містах і селах, на різних підприємствах. І лише два рази на рік збираються разом — в аудиторіях університетського корпусу. Збираються ненадовго. Чи можна за цей час узяти один одного? Чи можна здружитися по-справжньому?

— Можна, — каже Петро Олексійович.

— Можна, — підтверджують його друзі.

Вони мають на увазі свій курс. І вони праві.

VI курс по відвідуванню занять займає перше місце на факультеті. І сесії тут завжди проходять добре: за весь час навчання ще ніхто не відстав від своїх товаришів. І все це робить дружба, почуття товариського ліктя. Адже на I курсі було не так...

Ті, що прийшли на I курс прямо з шкільної лави, траплялося, пропускали лекції — йшли в кіно, або якісь інші справи їх відволікали. Не вистачало серйозності. Старці віком товариші допомогли зрозуміти шкідливість такої поведінки. Староста Кочерков зібрав загальні збори курсу. Декому довелося добре червоніти на них. А після зборів, розбившись на групи, разом готувалися до екзамену.

Мабуть, з того дня так і поведеться до заліку або екзамену готуватися разом, групами. І, мабуть, з того ж таки дня пішло: якщо комусь потрібно піти з лекції, відпрошуються у всього курсу. І з кіно, хоч і рідко ходять, але теж всім курсом. Навіть два культурно-ходили в театр організували.

Трохи розповів Петро Олексійович і про себе.

Йому, вже немолодому чоловікові, ровесникові Жовтня, вже давно хотілося одержати вищу освіту.

Першу літеру в зошиті, згадає Петро Олексійович, він написав у 1927 році, коли йому було 10 років. Розруха в країні, перші кроки

(Закінчення на 2 стор.).

